

отъ тѣхъ удари първоосвящениковъ-тъ рабъ, и
 51 отрѣза му десно-то ухо. А Іисусъ отговори и
 рече: Оставѣте до тука; и допрѣ ся до ухо-то
 52 му и го исцѣли. И рече Іисусъ на първоосвящен-
 ницы-тѣ и на войводы-тѣ на храмъ-тѣ и на ста-
 рѣйшины-тѣ, що бѣхж дошли върхъ него: Като
 53 на разбойникъ ли излѣзохте съ ножове и сопы?
 Всякой день бѣхъ съ васъ въ храмъ-тѣ и не
 простирахте рѫцѣ на мене. Но това е вашій-тѣ
 часъ, и власть-та на тъмнинж-тѣ.

54 И като го хванжж, заведохж го и въведохж
 го въ домъ-тѣ на първоосвященника. А Петръ
 55 идѣше вслѣдъ него отъ далечь. И наклали бѣхж
 огнь на срѣдъ дворъ-тѣ та бѣхж насѣдали, и
 56 Петръ сѣдѣше между тѣхъ. И вижда го една
 слугыня че сѣди до огнь-тѣ, вгледа ся въ него,
 57 и рече: И тойзи бѣше съ него. А той ся отрече
 58 отъ него, и рече: Жено, не го знаїж. И слѣдъ
 малко другъ единъ го видѣ, и рече: И ты си отъ
 59 тѣхъ. А Петръ рече: Человѣче, не съмъ. И като
 ся минж до единъ часъ, другъ нѣккой подтвърдя-
 ваше и казуваше: Наистинж и тойзи бѣше съ
 60 него; защото е Галилеянинъ. А Петръ рече: Че-
 ловѣче, не знаїж що казувашъ: и тозъ часъ още
 61 като говорѣше той, пѣтель-тѣ пѣя. И обѣрнж
 ся Господъ та погледнж Петра; и смысли Петръ
 рѣчъ-тѣ Господнж, що му рече: Че прѣди да
 пѣе пѣтель-тѣ, ще ся отречешъ отъ мене триждъ.
 62 И излѣзе Петръ вѣнь и плака горко.
 63 И мажжие-тѣ които държехж Іисуса, ругаяхж
 64 му ся и го біяхж. И като го прикрывахж удря-
 хж го по лице-то, и го пытахж и казувахж:
 65 Проречи, кой е що тя удари. И други много
 хулы казувахж върхъ него.
 66 И като съмнж, събрахж ся старѣйшины-тѣ
 народни, първоосвященици-тѣ и книжници-тѣ,
 67 та го заведохж на съборъ-тѣ си, И му рекохж: